

Giv socialrådgiverne tid til hver enkelt borger med kommunale sagslofter

Emma går i 3. klasse. Hendes mor drikker for meget, og familien er ramt af et højt konfliktniveau. Det præger skolegangen: Hun møder uforberedt, bider fra sig over for lærerne og er udadreagerende over for kammeraterne. En underretning fra skolen betyder, at en socialrådgiver kommer på sagen. Hun samler hurtigt trådene, så moren kommer i alkoholbehandling, familien får hjælp til at bygge sunde relationer, og Emma kommer tilbage i trivsel.

Når socialrådgiverne har tid til deres arbejde, kan de sætte tidligt ind til gavn for børn som Emma og andre borgere. Men mange socialrådgivere har ansvaret for alt for mange borgere – og dermed sager – på én gang. Det rammer kvaliteten og retssikkerheden. Arbejdet tager længere tid, borgerne inddrages mindre, og hjælpen kan være mangelfuld, når mange skal deles om én socialrådgivers tid og faglighed. Det svækker tilliden til, at kommunen kan og vil hjælpe.

For mange sager skaber også et højt arbejdspress, som kan starte en negativ spiral. Medarbejderne bliver syge eller siger op. Udgifterne stiger, fordi der ikke er tid til at arbejde forebyggende. Og retssikkerheden begynder at halte. På børneområdet vurderer [over halvdelen](#) af børne- og ungerådgiverne, at deres arbejdsplads ikke kan indfri barnets lov med de nuværende ressourcer. Samtidig viser undersøgelsen, at mange socialrådgivere føler sig stressede og overvejer at [skifte job eller forlade faget](#) på grund af de rammer, de arbejder under.

Dansk Socialrådgiverforening anbefaler:

- At din kommune sætter politisk vedtagne lofter over antallet af borgere, som én socialrådgiver og/eller sagsbehandler må have ansvaret for

Sagslofter sikrer tid til borgerne

I daginstitutioner er der minimumsnormeringer, og i folkeskolen er der et klasseloft. Der er sat grænser for antallet af børn, som skal deles om én fagpersons nærvær og faglighed. Men på socialrådgivernes arbejdsområder findes ingen grænser. Man kan have ansvaret for 43 børn og familier i alvorlig mistrivsel – eller 128 voksne med psykiske lidelser, handicap eller sociale problemer i form af misbrug.

Din kommune kan sikre, at borgerne får en bedre hjælp ved at indføre sagslofter. Det skal forstås som det gennemsnitlige antal sager pr. fuldtidsansat medarbejder, der er beskæftiget med myndighedssagsbehandling i en given afdeling. Dertil bør man sikre,

at de relevante udvalg med jævne mellemrum – fx hver tredje måned eller hvert halve år – får en status på de aktuelle sagstal. Det er oplysninger, som allerede findes i forvaltningen, og som gør det muligt at følge med i serviceniveauet.

Med politisk vedtagne sagslofter tager kommunalbestyrelsen ansvar for forholdene i forvaltningen, og samtidig får I et redskab til at sikre, at der er ressourcer til at overholde den sociale lovgivning. Nogle kommuner bruger også deres sagstal i stillingsopslag for at tiltrække nye medarbejdere.

Dansk Socialrådgiverforening anbefaler, at sagslofter fastsættes med afsæt i [vores vejledende sagstal](#), som ifølge en undersøgelse fra 2023 kun blev overholdt af lidt mere end halvdelen af landets kommuner.

Vi anbefaler desuden, at ledere og politikere drøfter sagslofterne med tillidsvalgte og medarbejdere på de pågældende områder, og at man har blik for sagernes kompleksitet. Dertil skal der tages hensyn til medarbejdere, der er nyansatte, på deltid, har andre opgaver eller er i gang med efteruddannelse.

Dansk Socialrådgiverforenings vejledende sagstal

Målgruppe	Sagstal (antal borgere/børn pr. socialrådgiver)
Voksne med handicap/psykisk sygdom	45 – 65 borgere
Udsatte børn og børn med handicap *	20 – 30 børn
Sygedagpenge (på høj sats) **	40 – 60 borgere
Sygedagpenge (på lav sats) **	25 – 40 borgere
Jobparate ledige **	35 – 55 borgere
Aktivitetsparate ledige **	25 – 40 borgere
Integration **	20 – 50 borgere

*) DS' vejledende sagstal før implementering af Barnets Lov

**) DS' foreløbige vurdering af det vejledende sagstal efter beskæftigelsesreformen